

ת"פ 30449/01/13 - מדינת ישראל נגד דוד ירושלמי, יהונתן מחמל קלימי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 30449-01-13 מדינת ישראל נ' ירושלמי ואח'

לפני כב' השופט משה יועד הכהן
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד
הנאשמים

1. דוד ירושלמי
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
2. יהונתן מחמל קלימי
ע"י ב"כ עו"ד רפאל פריג'
(עניינו של אביתר כהן הופרד)

החלטה בעניין הנאשם 1 בלבד

1. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, נחה דעתי, כי אין מקום להורות על הזמנתם של העדים כהן ודלאל להעדה נוספת במסגרת פרשת התביעה.
2. כנטען על ידי ב"כ המאשימה וגם כעולה מן המובאות מגרסת דלאל, שהציג ב"כ הנאשם 1 מעדותו בהליך המקביל, אין המדובר בתפנית דרמטית בראיות המצדיקה מהלך כזה. יוער, אגב, כי בעניינו של כהן לא הובאו מובאות כלשהן מעדותו בהליך המקביל, שיש בהם כדי לתמוך בבקשה.
3. כפי שציין נכונה ב"כ המאשימה, בעקבות הפסיקה בעניין ז'אנו, נוצרה מציאות חדשה בבתי המשפט, שבה, לעיתים קרובות, נאשמים שטרם הסתיים משפטם מעידים במשפטו של שותף לעבירה בהליך מקביל. לפיכך, קבלת בקשות מן הסוג האמור בכל עת שעה שהעד/הנאשם במשפט המקביל מעיד להגנתו במשפטו שלו לאחר עדותו במשפטו של השותף, תיצור "פינג-פונג" בלתי נגמר של הֶעָדוֹת שעה שמועמדים לדין במקביל מספר שותפים באותה פרשה והשותפים נקראים להעיד במשפטם של שותפים אחרים לפרשה. פרקטיקה כזו, תחתור תחת הרציונאליים שהביאו לקבלתה של הלכת ז'אנו. בשל כך, השבתו של עד לדוכן העדים במצב כזה, במסגרת ראיות התביעה, צריכה להתבסס על טעמים כבדי משקל ועל הוכחה ברורה שיש בעדות כזאת, כדי להועיל באופן ממשי לגרסת ההגנה.

4. בנסיבות דנן, כהן ודלאל היו עדים עוינים לתביעה במשפטו של הנאשם 1 ולא תמכו בגרסתה המפלילה לגביו. לא נטען כי במשפט שלהם מסרו גרסה שונה מבחינה מהותית. לפיכך, אין בעצם קיומם של הבדלים, שאינם יורדים לשורשו של עניין, בין הגרסאות אותן מסרו במשפטו של הנאשם לבין הגרסאות שמסרו במשפטם שלהם, כדי להצדיק באופן אוטומטי את השבתם לדוכן העדים כעדי תביעה.

5. פני הדברים עשויים להיות שונים במצבים יוצאי דופן, למשל כאשר העד/הנאשם במקביל מוסר במשפטו של השותף גרסה המפלילה את השותף ואילו במשפטו שלו, הוא מוסר גרסה הפוכה המזכה את השותף. במקרה כזה, ייטה בית המשפט להזמין את אותו עד לעדות נוספת כבר במסגרת ראיות המאשימה. זאת, בין היתר, כדי לא לחסום את דרכו של הנאשם מלטעון טענה שאין להשיב לאשמה, בוודאי במקום שעדות השותף היא ראיה מרכזית לאשמה.

6. לעומת זאת, בענייננו, ניתן להסתפק בהגשת פרוטוקולי העדות של דלאל ושל כהן במשפטם שלהם כראיה מטעם ההגנה, לצורך טיעון בדבר מהימנותם. בנוסף, בהתחשב בשלב הדיוני שבו אנו מצויים, אין מניעה שהנאשם 1 יזמין את דלאל ואת כהן במסגרת פרשת ההגנה, לעדות מטעמו, ובאותה מסגרת יבקש להציג להם את הגרסאות שמסרו במשפטם שלהם.

7. בכפוף לאמור, הבקשה נדחית. סיום הראיות והסיכומים, יתקיימו כפי שנקבע מראש **ביום 7.1.15**.

8. **המזכירות** תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשע"ה, 15 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.